

عنوان مقاله:

تکنولوژی لوله رانی و کاربرد آن در اجرای تاسیسات زیرزمینی با مطالعه موردی شهر اهواز

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی بتن های ناتراوا - مخازن ذخیره آب شرب (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

بهنام برومندزاده - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز

سامان عقیفی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز

محمدسیروس پاکباز - دانشیار دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

روش لوله رانی با توجه به نیاز احداث مسیرهایی مشخص جهت انتقال تاسیسات آب و فاضلاب و دیگر تاسیسات شهری در مناطق صعب العبور ابداع شده، خصوصا در محلهای پر ترافیک که روش کندوپوش موجب اختلال در رفت و آمد وسائط نقلیه خواهد شد. با ایجاد یک حفر (شفت ارسال) تا عمق مشخص و راندن لوله به کمک نیروی جک هیدرولیکی به سمت مقصد (شفت دریافت) در یک مسیر از قبل تعیین شده می توان از زیر تاسیسات و ابنیه موجود بدون تخریب آنها گذشت. سوالات تحقیق: کاربرد بهینه این تکنولوژی مستلزم وجود اطلاعات زمین شناسی و ژئوتکنیکی خاکهای محل، مدیریت کارگاهی مناسب و تربیت نیروی ماهر می باشد. این تکنولوژی با در نظر گرفتن زمین شناسی شهر اهواز مورد ارزیابی قرار گرفت. نحوه اجرا و مسائل طراحی و مهندسی بررسی گردید. روش تحقیق: انجام مطالعات ژئوتکنیکی قبل از طراحی برای شناسایی زمین شناسی منطقه و انتخاب روش اجرا بطور کامل توصیه می گردد. با بررسی لوگهای حفاری مسیر متروی اهواز از شمال شرق به سمت جنوب غرب تا عمق 25 متری سه نوع بافت رسی و لائی با تراکم نرم تا سفت، بافت ماسه ای متوسط تا ریز با خصوصیت ریزشی و بافت سنگی شناسائی گردید. نتیجه گیری: با توجه به بافتها موجود، توصیه های نحوه حفاری پیشنهاد گردید. امکان اجرای روش در عبور از رودخانه کارون بررسی گردید و با توجه به اجرای پروژه های متعدد در دنیا این امر امکانپذیر می باشد، که از روش ماشین حفاری آب گل جهت مقابله با فشار آب می توان استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

لوله رانی، میکروتونل، شفت، اصطکاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/118023>

